

Lauri Uusikylä

OLLAKO VAI EIKÖ OLLA MUUSIKKO?

Muusikko-opiskelijoiden kuvauksia opintojen myötä- ja vastatuulista

Kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunta
Kandidaatintutkielma
Helmikuu 2021

TIIVISTELMÄ

Lauri Uusikylä: Ollako vai eikö olla – Muusikko-opiskelijoiden kuvauksia opintojen myötä- ja vastatuulista
Kandidaatintutkielma
Tampereen yliopisto
Elinikäinen oppiminen ja kasvatus
Helmikuu 2021

Nuorten syrjäytymisellä on vakavia seurauksia niin yksilölle kuin ympäröivälle yhteiskunnalle. Yhtenä merkittävänä syrjäytymisriskiä lisäävänä tekijänä pidetään opintojen keskeyttämistä, johon myös tämä tutkimus keskittyy.

Tämän laadullisen tutkimuksen tarkoituksena on syventyä opintojen keskeyttämisen ilmiöön muusikko-opintojen kontekstissa. Tutkimuksessani pyrin kartoittamaan, mitkä tekijät saavat muusikko-opiskelijat harkitsemaan opintojensa keskeyttämistä sekä toisaalta myös tutkia, mitkä tekijät tukevat opinnoissa pysymistä.

Tutkimusaineisto kerättiin eläytymismenetelmällä kahden suomalaisen konservatorion muusikon ammattitutkintoa suorittavilta opiskelijoilta sekä Muusikoiden.net Facebook-ryhmän muusikon ammattitutkinnon opintoja suorittaneilta käyttäjiltä. Aineistonkeruumenetelmänä käytettiin eläytymismenetelmää. Kahden kehyskertomusvariaation pohjalta laadittuja eläytymismenetelmätarinoita kertyi yhteensä 12.

Teoriaohjaavalla sisällönanalyysillä aineistosta hahmottui neljä keskeistä muusikko-opinnoissa pysymiseen vaikuttavaa yläluokkaa: Minäpystyvyys, sosiaaliset suhteet, opintojen luonne sekä terveys.

Tutkimustulokset olivat pääosin linjassa aikaisempien tutkimusten tulosten kanssa. Saatujen tulosten perusteella opiskelijoiden aikomuksiin keskeyttää tai jatkaa opinnoissaan vaikutti merkittävästi koettu minäpystyvyys, opintoihin liittyvien sosiaalisten suhteiden laatu, opintojen luonne sekä opiskelijan terveydentila.

Avainsanat: Opintojen keskeyttäminen, opintoihin kiinnittyminen, musiikkialan perustutkinto

Tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck -ohjelmalla.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	4
2	TUTKIMUKSEN TEOREETTINEN VIITEKEHYS	5
2.1	Opintojen keskeyttäminen	5
2.2	Opintoihin kiinnittyminen	7
2.3	Opintoihin kiinnittymiseen ja keskeyttämiseen yhteydessä olevia tekijöitä	8
2.3.1	<i>Minäpystyvyyys</i>	8
2.3.2	<i>Sosiaaliset suhteet</i>	9
2.3.3	<i>Opintojen luonne</i>	10
2.3.4	<i>Terveys</i>	11
2.4	Musiikkialan ammatillinen koulutus Suomessa	11
3	TUTKIMUKSEN LÄHTÖKOHDAT	13
3.1	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset	13
3.2	Tutkimusaineisto ja sen hankinta	13
3.3	Tutkijan positio	14
4	TUTKIMUKSEN MENETELMÄLLISET VALINNAT	16
4.1	Laadullinen tutkimus tutkimusmenetelmänä	16
4.2	Eläytymismenetelmä aineistonkeruumenetelmänä	17
4.3	Analyysipolku	19
5	TUTKIMUSTULOKSET	22
5.1	Minäpystyvyyden vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin	22
5.2	Minäpystyvyyden vaikutus opintojen jatkamiseen	23
5.3	Sosiaalisten suhteiden vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin	24
5.4	Sosiaalisten suhteiden vaikutus opintojen jatkamiseen	25
5.5	Opintojen luonteen vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin	26
5.6	Opintojen luonteen vaikutus opintojen jatkamiseen	27
5.7	Terveiden vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin	29
6	TULOSTEN ARVIOINTI JA JOHTOPÄÄTÖKSET	31
7	POHDINTA	34
7.1	Yleistä pohdintaa	34
7.2	Eettisyyden ja luotettavuuden tarkastelu	35
7.3	Tutkimuksen rajoitukset ja jatkotutkimusehdotukset	37
	LÄHTEET	38

1 JOHDANTO

Yhteiskunnallinen syrjäytyminen ja erityisesti nuorten syrjäytyminen ovat olleet pysyvä osana yhteiskunnallista keskustelua jo vuosikaudet. Yhtenä merkittävänä syrjäytymisriskiä lisäävänä tekijänä on pidetty opintojen keskeyttämistä, jonka on katsottu olevan seurausta varhaislapsuudesta asti kasautuneista riskitekijöistä sekä heikosta opintoihin kiinnittymisestä. Nuorten toisen asteen opintojen keskeyttämistä on Suomessa pyritty vähentämään esimerkiksi 2020 hyväksytyssä oppivelvollisuuslaissa, johon sisältyy muun muassa toisen asteen opintojen maksuttomuus sekä oppivelvollisuusiän nostaminen 18 ikävuoteen (Oppivelvollisuuslaki 2020).

Kandidaatintutkielmani keskittyy tarkastelemaan opintojen keskeyttämistä muusikon ammattiopintojen kontekstissa. Tarkoitukseni on selvittää, mitkä tekijät saavat muusikko-opiskelijat harkitsemaan opintojensa keskeyttämistä sekä toisaalta tutkia, mitkä tekijät tukevat opinnoissa pysymistä.

Tutkimuksen aihe kumpuaa omista kokemuksistani muusikon opinnoista sekä niiden keskeyttämisestä. Muusikko-opintojen keskeyttämistä ei ole juurikaan tutkittu Suomessa, minkä vuoksi näin tarpeelliseksi kartoittaa tarkemmin, mitkä tekijät vaikuttavat muusikko-opiskelijoiden aikomuksiin keskeyttää opintonsa. Tutkimukseni on luonteeltaan laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus, jossa muusikko-opintojen keskeyttämisen teemaa lähestytään opiskelijan näkökulmasta.

2 TUTKIMUKSEN TEOREETTINEN VIITEKEHYS

Tutkimukseni keskiössä ovat *opintojen keskeyttämisen* sekä *opintoihin kiinnittymisen* käsitteet.

2.1 *Opintojen keskeyttäminen*

Euroopan Unionin määritelmän mukaan opintojen keskeyttäjä on 18–24-vuotias henkilö, joka on suorittanut enintään perusasteen tutkinnon, eikä hän ole mukana jatkokoulutuksessa (Eurostat 2009, s. 68–69). Suomessa koulutuksen keskeyttäjä määritellään henkilöksi, jolla ei ole toisen asteen tutkintoa ja joka ei opiskele, eikä ole työelämässä tai jatkokoulutuksessa (Lamb & Markussen, 2011, s. 5).

Simo Ahon ja Ari Mäkiahon (2014) opetushallituksen alaisuudessa tekemän seurantatutkimuksen mukaan lukion ja ammatillisen peruskoulutuksen vuonna 2006 keskeyttäneistä yli kolmannes keskeytti opintonsa jo ensimmäisen lukuvuoden aikana. Viidennes oli opiskelijana vielä seuraavana vuonna, muttei enää kolmantena vuonna. Yli 40 prosenttia toisen asteen opinnot keskeyttäneistä oli opiskelijana vielä kolmantena lukuvuonna ja yli 20 prosenttia sen jälkeenkin. Tutkimuksen mukaan näyttötutkintoon tähtäävät opinnot keskeytetään yleisimmin heti alussa tai viimeistään toisena opiskeluvuotena aloituksen jälkeen. (Aho & Mäkiahon, 2014, s. 68.)

Keskeyttämisen määrässä oli huomattavissa eroa myös sukupuolten välillä. Seurantatutkimuksessa havaittiin miesten keskeyttämisriskin olevan noin puolitoista kertaa naisia korkeampaa. Sukupuolen lisäksi myös opiskelijan ikä opintojen alussa ennusti keskeyttämisriskiä. 16-vuotiaana aloittaneilla keskeyttämisriski oli huomattavasti matalampi kuin opiskelunsa vanhempana aloittaneilla. Aho ja Mäkiahon päättelevätkin, että keskeyttämisriskiä lisäävät

tekijät johtavat myös toisen asteen aloittamisen viivästymiseen. (Aho & Mäkiaho 2014, s. 68.)

Ville Vehkasalon (2020) tekemän tutkimuksen mukaan opintojen keskeyttämisen voidaan katsoa olevan seurausta varhaislapsuudesta asti kasautuneista riskitekijöistä (Vehkasalo, 2020, s. 85). Vehkasalon tutkimuksen tulokset ovat linjassa myös aiempien opintojen keskeyttämistä koskevien tutkimusten kanssa, joiden mukaan opintojen myöhäisempi aloittamisikä, heikko akateeminen suoriutuminen, oppimisvaikeudet sekä vanhempien matala sosioekonominen status ovat tilastollisesti merkittäviä riskitekijöitä opintojen keskeyttämiselle. (Vehkasalo, 2020, s. 100.)

Opintojen keskeyttämisen klassikkoteoriana pidetään yleisesti Vincent Tinton mallia opiskelijan akateemisesta ja sosiaalisesta opintoihin integroitumisesta. Tinton mukaan opintoihin sitoutumiseen vaikuttavat niin akateeminen ja sosiaalinen integraatio kuin niiden yhteisvaikutuskin. (Korhonen, 2011, s. 45.) Akateeminen integraatio muodostuu opetushenkilöstön kiinnostuksesta opiskelijoita kohtaan sekä siitä, millaisena opiskelija näkee opiskelun merkityksen omien älyllisten tarpeidensa ja kehittymisensä kannalta. Sosiaalinen integraatio puolestaan muodostuu opintoihin liittyvän sosiaalisen toiminnan sekä muihin opiskelijoihin muodostettujen kontaktien kautta. (Lähteenoja, 2010, s. 52.) Sosiaalinen integraatio edistää opiskelijan soputumista opiskeluympäristöönsä ja antaa opiskelijalle tunteen yhteisöön kiinnittymisestä (Lähteenoja, 2010, s. 55).

Integraation molempien kenttien voidaan katsoa olevan vuorovaikutussuhteessa keskenään, jolloin ne voivat toimia joko toisiaan vahvistaen tai heikentäen. Esimerkiksi ystäväystyminen vahvan akateemisen orientaation omaaviin opiskelijoihin voi tukea sekä opiskelijan akateemista että sosiaalista opintoihin integroitumista. Toisaalta liiallinen painottuminen esimerkiksi sosiaalisiin kontakteihin voi myös heikentää akateemista suoriutumista ja näin heikentää opintoihin kiinnittymistä. (Tinto, 1975, s. 108.)

Tinton mukaan opiskelija voi myös saavuttaa integraation yhdellä alueella ja epäonnistua toisella. Esimerkiksi opintomenestyksensä myötä opiskelija saattaa integroitua opintoihinsa akateemisesti, mutta keskeyttää opintonsa heikon sosiaalisen integraation vuoksi tuntiessaan itsensä muista opiskelijoista ulkopuoliseksi. (Tinto, 1975, s. 92.)

Tinton mallissa opintojen keskeyttämisen syinä voivat olla joko keskeyttämisen pakottavat akateemiset syyt tai vapaaehtoinen opinnoista vetäytyminen esimerkiksi oppilaitoksesta toiseen siirtymisen yhteydessä. Akateemisilla syillä Tinto viittaa esimerkiksi opiskelijan heikkoon akateemiseen suoriutumiseen, joka voi estää kurssien läpäisemisen johtaen opiskelijan keskeyttämään opintonsa (Kouvo, Stenström, Virolainen & Vuorinen-Lampila, 2011, s. 19–20.) Vapaaehtoisella opinnoista vetäytymisellä puolestaan viitataan yksilöllisiin ominaisuuksiin, perhetaustaan tai aikaisempiin opiskelukokemuksiin liittyviin tekijöihin, jotka vaikuttavat siihen, kuinka hyvin opiskelija kykenee sitoutumaan koulutusinstituutioon ja sen asettamiin tavoitteisiin. (Kouvo ym., 2011, s. 19–20.)

2.2 Opintoihin kiinnittyminen

Opintoihin kiinnittymistä pidetään yleisesti yhtenä tärkeimmistä käsitteellisistä konstruktioista opintojen keskeyttämisen tai opinnoissa pysymisen syiden kartoittamisessa (Korhonen, 2014, s. 41). Lukuisten kiinnittymistä koskevien tutkimusten myötä myös kiinnittymisen määritelmiä on kertynyt useampia. Vesa Korhosen (2014) mukaan kiinnittymisellä voidaan viitata esimerkiksi opintojen sujumiseen, opiskeluprosessin onnistumiseen tai opiskelijan motivoitumiseen ja sitoutumiseen opintoihinsa. Näiden lisäksi kiinnittymisen käsitettä voidaan käyttää myös arvioitaessa opiskeluyhteisöjen kiinnittäviä käytäntöjä. (Korhonen 2014, s. 41.) Opiskelijan opintoihin kiinnittymisen voimakkuudella on suuri merkitys opintojen sujumisen ja niissä pysymisen kannalta. Eri tutkimuksissa vahva opintoihin kiinnittyminen on ollut yhteydessä muun muassa opintojen sujuvuuteen ja hyvään opintomenestykseen. Heikko opintoihin kiinnittyminen on tutkimuksissa puolestaan yhdistynyt esimerkiksi opiskelijan epävarmuuteen valitusta opintoalasta, opintojen keskeyttämisaikomuksiin, opintojen priorisoimattomuuteen sekä oppimisen itsesäätelyn vaikeuksiin (Korhonen 2014, s. 41.)

Opintoihin kiinnittymistä on aiemmin tutkinut myös yhdysvaltalainen George Kuh, jonka kehittämää NSSE (National Survey of Student Engagement) -kyselyä pohjoisamerikkalaiset korkeakouluinsituutiot hyödyntävät laajasti toimintansa kehittämisessä, resurssien ohjaamisessa sekä opiskelijoiden kiinnittymisen

arvioinnissa ja tukemisessa. (Korhonen 2014, 42.) Kuh'n käsityksen mukaan opiskelijan kiinnittymisen onnistumiseen vaikuttaa kolme keskeistä näkökulmaa: opiskelijan aktiivisuus, korkeakoulun rikastavat koulutukselliset käytännöt sekä se, kuinka korkeakoulut kanavoivat opiskelijoidensa energiaa oikeiden rikastavien käytäntöjen toteuttamiseen. Rikastavilla käytännöillä Kuh viittaa paikallisesti mielekkäisiin tapoihin tukea opiskelijoiden oppimista. (Korhonen 2014, s. 43–44.)

Australialaisen Hamish Coatesin mukaan kiinnittymisen voidaan Tinton tapaan nähdä rakentuvan sekä akateemisesta että sosiaalisesta ulottuvuudesta. Tutkimustensa pohjalta Coates on kehittänyt typologian erilaisista kiinnittymistyypeistä, joissa akateeminen ja sosiaalinen ulottuvuus painottuvat hieman eri tavoin. Nämä kiinnittymistyytit kuvaavat opiskelijoiden tapoja toimia opetus-oppimistilanteissa. (Korhonen 2014, 45.)

2.3 Opintoihin kiinnittymiseen ja keskeyttämiseen yhteydessä olevia tekijöitä

2.3.1 Minäpystyvyys

Albert Bandura viittaa minäpystyvyyden käsitteellä siihen, millaiseksi yksilö arvioi kyvykkyytensä suoriutua annetuista tehtävistä tai saavuttaa asetetut tavoitteet. Nämä arviot vaikuttavat suoraan paitsi siihen, millaisia tavoitteita yksilö itselleen asettaa myös siihen millaisia tulosodotuksia hän näihin tavoitteisiin liittää. Koettu minäpystyvyys määrittää oleellisella tavalla yksilön kykyjä motivoida itseään sekä kestää eteen ilmaantuvia vastoinkäymisiä. (Bandura, 2006, s. 170–171.)

Korkean minäpystyvyyden omaavat yksilöt uskovat haasteiden olevan ylitettävissä pitkäjänteisen työn ja itsesäätelytaitojen kehittämisen kautta, eivätkä vastoinkäymiset lannista heitä. Matalan minäpystyvyyden omaavat yksilöt sen sijaan luovuttavat nopeasti vastoinkäymisten ilmaantuessa uskoen ponnistelujensa olevan turhia. (Bandura, 2006, s. 171.) Banduran (2006) mukaan minäpystyvyyduskomukset vaikuttavat myös yksilön tunne-elämän laatuun sekä alttiuteen kärsiä stressistä tai masennuksesta. Matalan minäpystyvyyden on

muun muassa todettu olevan yhteydessä opintojen keskeyttämiseen sekä huonoon terveyteen (Bosma, Theunissen, Verdonk, & Feron, 2014).

Minäpystyvyyden lähikäsitteenä pidetään yleisesti itsetuntoa, jonka Liisa Keltikangas-Järvinen (2017) määrittelee yksilön kyvyksi luottaa itseensä sekä arvostaa itseään heikkouksistaan huolimatta. Itsetunto ohjaa ihmisen toimintaa ja ratkaisuja ja toiminnan seuraukset puolestaan muovaavat hänen itsetuntoaan. (Keltikangas-Järvinen, 2017, s. 8.) Keltikangas-Järvisen mukaan itsetuntoa voidaan kuvata myös itseluottamuksen ja itsevarmuuden määrällä. Itsevarmuudella tarkoitetaan sitä, missä määrin ihminen uskoo voivansa vaikuttaa omaan elämäänsä ja hallita eteen tulevia asioita ja vastoinkäymisiä. (Keltikangas-Järvinen, 2017, s.9.) Itseluottamus puolestaan kuvaa ihmisen uskallusta tarttua haasteisiin ja asettaa korkeita vaatimuksia itselleen. Ihmisen itseluottamus myös vaihtelee eri elämänalueilla ja eri aikoina. Itsetunnon on havaittu nousevan onnistumisten seurauksena ja laskevan pettymysten ja epäonnistumisten seurauksena. (Keltikangas-Järvinen, 2017, s. 20–21.)

Itsetunto on yhteydessä myös sosiaalisen sopeutumisen kanssa. Mikäli itsetunto on heikko, ihmisten kanssa olemisen kasvattaa omaa huonommuudentunnetta, jolloin muut näyttäytyvät itseen verrattuna menestyvämpinä ja taitavampina. (Keltikangas-Järvinen, 2017, s. 26.)

2.3.2 Sosiaaliset suhteet

Minäpystyvyyden lisäksi myös sosiaalisilla suhteilla on aiemmissa tutkimuksissa havaittu olevan vaikutusta opintoihin kiinnittymiseen. Esimerkiksi Hamish Coatesin (2007) korkeakouluja koskevassa tutkimuksessa opintoihinsa vahvimmin kiinnittyneet opiskelijat korostivat sosiaalisten suhteiden merkitystä opinnoissaan, mikä ilmeni esimerkiksi haluna toimia yhteistyössä muiden opiskelijoiden kanssa sekä aloitteellisuutena kommunikoida henkilökunnan kanssa. (Coates, 2007, s. 132–133.)

Opintoihin sisältyvällä sosiaalisella vuorovaikutuksella on keskeinen merkitys myös opiskelumotivaation syntymisen ja ylläpitämisen kannalta. Sosiaalisessa vuorovaikutuksessa syntyvä kuulumisen tunne lisää myönteisiä opiskeluun liittyviä tunteita sekä parantaa oppimismotivaatiota ja opiskeluun sitoutumista (Deci & Ryan, 2000; Kiuru ym, 2014.). Myös Kindermann (2007)

havaitti tutkimuksessaan kaveriryhmien vaikuttavan sekä opiskeluun liittyvään sitoutumiseen että opintojen keskeyttämisaikomuksiin. Opiskelijat voivat parhaimmillaan tukea toistensa hyvinvointia ja opiskelumotivaatiota. Toisaalta sosiaalisiin suhteisiin liittyvät ongelmat, kuten vertaisten torjumaksi tuleminen, voivat heikentää yksilön motivaatiota ja opiskeluun sitoutumista. (Salmela-Aro, 2018, s. 88). Katariina Salmela-Aron mukaan yksinäisyys on yhteydessä myös uupumusriskiin, kun taas sosiaalisen tuen on katsottu suojaavan uupumukselta (Salmela-Aro, 2018, s. 25). Frostadin, Pijlin ja Mjaavatnin (2015) tutkimuksessa yksinäisyyden havaittiin olevan myös yhteydessä opintojen keskeyttämisaikomuksiin. (Frostad, Pijl & Mjaavatn, 2015.)

Musiikinopiskelu tapahtuu pitkälti sosiaalisen vuorovaikuttamisen kautta. Musiikinopiskelijat kohtaavat tyypillisesti viikoittain soitonopettajansa, jolla on tärkeä rooli opintojen ohjauksessa. Lisäksi opiskeluun kuuluu säännöllistä harjoittelua ja esiintymistä muiden opiskelijoiden kanssa. Edellä mainitut sosiaaliset rakenteet voivat tarjota tukea opiskelijoiden psyykkiseen hyvinvointiin ja opinnoissa jaksamiseen. Toisaalta sosiaaliset oppimistilanteet voidaan myös kokea fyysisesti ja psyykkisesti liian vaativiksi sekä ilmapiiriltään kilpailullisiksi ja kriittisiksi, jolloin ne eivät tue opiskelijoiden hyvinvointia ja opinnoissa pysymistä. (Schneider & Chesky, 2011, s. 157.)

2.3.3 Opintojen luonne

Opinto-ohjauksen ja opintojen muiden tukipalveluiden on aiemmassa tutkimuksessa nähty olevan tärkeässä roolissa opintojen keskeyttämisen ennaltaehkäisyssä sekä opintojen sujumisen tukemisessa erityisesti oppimisvaikeuksista tai sosio-emotionaalisisista ongelmista kärsiville opiskelijoille. (Rantanen & Vehviläinen, 2007, 56–59.)

Myös opinto-ohjauksen ja uupumuksen välistä yhteyttä on tutkittu aiemmin. Esimerkiksi Teasleyn & Buchananin (2016) tutkimuksessa havaittiin, että musiikinopiskelijoiden tyytymättömyys opinto-ohjaukseen oli yhteydessä uupumukseen (Teasley & Buchanan, 2016, s. 43).

Opintoihin liittyvillä vaatimuksilla ja haasteilla on myös oma roolinsa opiskelumotivaation ylläpitämisessä. Optimaalisten oppimiskokemusten synnyttämiseksi vaatimukset ja haasteet tulisi suhteuttaa opiskelijan taitoihin

sopiviksi. Haasteiden puuttuminen tekee opiskelusta tylsää, liika haasteellisuus puolestaan uuvuttaa opiskelijan. Salmela-Aron mukaan opettaja voi pyrkiä huolehtimaan siitä, että opiskelijan kyvyt ovat sopivassa tasapainossa suhteessa asetettuihin opintojen vaatimuksiin. (Salmela-Aro, 2018, s. 20.)

2.3.4 Terveys

Aiemmissa tutkimuksissa sekä fyysisten että psyykkisten terveysongelmien on todettu olevan yhteydessä opintojen keskeyttämiseen (De Ridder, Pape, Johnsen, Holmen, Westin, Bjørngaard, Dowd, 2013; Hjorth, Bilgrav, Frandsen, Overgaard, Torp-Pedersen, Nielsen & Bøggild, 2016). Katariina Salmela-Aro puolestaan nostaa esiin koulu-uupumuksen negatiiviset vaikutukset opiskeluun. Koulu-uupumus on Salmela-Aron mukaan vakava riski syrjäytymiskehitykselle ja masennukseen sairastumiselle. Koulu-uupumus ilmenee uupumusasteisena väsymyksenä, kielteisenä kyynisenä suhtautumisena opiskeluun sekä riittämättömyyden tunteena.

Toiminnanohjaus ja sen ongelmat on aiemmissa tutkimuksissa puolestaan yhdistetty opintomenestykseen ja opinnoissa edistymiseen (Knouse, Feldman & Blevins, 2014; Baars, Nijje Bijvank, Tonnaer & Jolles, 2015).

Fyysiseen ja psyykkiseen terveyteen liittyvien ongelmien on havaittu olevan yleisiä muusikoilla. Yleisimpiä fyysisiä terveysongelmia ovat tuki- ja liikuntaelimistön rasitusvammat (Fishbein, Middlestadt, Ottati, Straus & Ellis, 1988.). Kreutzin, Ginsborgin & Williamonin (2008) tutkimuksen mukaan muita yleisiä terveysongelmia ovat esimerkiksi uniongelmat, väsymys, keskittymisongelmat sekä lääkitystä vaativa päänsärky. (Kreutz, Ginsborg & Williamon, 2008, s.6.)

2.4 *Musiikkialan ammatillinen koulutus Suomessa*

Musiikkialan ammatillista koulutusta järjestetään Suomessa niin toisella kuin korkeakouluasteellakin. Tässä tutkimuksessa keskitytään kuitenkin tarkastelemaan vain toisen asteen musiikkialan perustutkintoon sisältyvää muusikon tutkintoa, jota järjestetään tällä hetkellä 20 oppilaitoksessa, joista pääosa on konservatorioita (Opintopolku, 2020).

Konservatoriot ovat pääasiassa musiikin opetukseen keskittyviä oppilaitoksia, joissa annetaan ammattiopintoihin valmentavaa ja muuta perusopetusta sekä alan ammatillista koulutusta. (Laki musiikkioppilaitoksista, 516/1995, 3 §.)

Toisen asteen musiikkialan perustutkinto sisältää kolme osaamisalaa, jotka ovat: musiikin osaamisala (muusikko), musiikkiteknologian osaamisala (musiikkiteknologi) sekä pianovirityksen osaamisala (pianovirittäjä). Musiikkialan perustutkinnon laajuus on 180 osaamispistettä ja se koostuu ammatillisista tutkinnon osista (145osp) ja yhteisistä tutkinnon osista (35osp). (opintopolku, 2020.)

01.08.2020 voimaantulleiden musiikkialan perustutkinnon perusteissa musiikin osaamisalaa kuvataan seuraavasti:

Musiikin osaamisalan suorittanut osaa kehittää instrumenttitaitojaan, esiintymistään ja esittää sovittua ohjelmistoa kokoonpanon jäsenenä. Hän osaa hahmottaa ja analysoida musiikin rakenteita ja tyylilajeja sekä valmistaa ja muokata musiikkiohjelmistoja erilaisille kohdeyleisöille ja erilaisiin tilaisuuksiin. Osaamisalan suorittanut osaa noudattaa työssään tekijänoikeussäädöksiä ja tehtyjä sopimuksia. Lisäksi hänellä on erityistä musiikkialan osaamista valitsemillaan valinnaisten tutkinnon osien alueilla. (Opintopolku, 2020.)

Muusikon tutkinnon pakolliset osat (85osp) koostuvat kolmesta osasta: *musiikin esityskokoonpanossa toimiminen* (30osp), *instrumenttitaitojen kehittäminen ja musiikin esittäminen* (30osp) sekä *musiikin hahmottaminen ja musiikkiohjelmiston valmistaminen* (25osp). Tutkinnon valinnaiset osat sisältävät 15–30 osaamispisteen laajuisia kursseja kuten yritystoiminnan suunnittelu (15osp), huippuosaajana toimiminen (15osp) tai äänittäminen (30osp) (Opintopolku, 2020.)

Opinnot sisältävät paljon itsenäistä työskentelyä, joka koostuu muun muassa oman pääinstrumentin ja sivuinstrumentin harjoittelusta sekä teoriaopintojen opiskelusta. Lisäksi opiskelijat saavat viikoittain yksilöllistä ohjausta pää- ja sivuinstrumenttinsa harjoitteluun. Itsenäisen opiskelun lisäksi tutkintoon kuuluu säännöllistä ryhmämusisointia, jossa harjoitellaan ohjelmistoa muiden opiskelijoiden kanssa tulevia esiintymisiä varten.

3 TUTKIMUKSEN LÄHTÖKOHDAT

3.1 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset

Tutkimukseni tehtävänä on selvittää eläytymismenetelmän avulla, minkälaisiksi muusikko-opiskelijat kuvaavat onnistunutta ja epäonnistunutta ensimmäistä opiskeluvuottaan. Kerätyn aineiston analysoinnin kautta pyrin kuvaamaan, mitkä tekijät saavat muusikko-opiskelijat harkitsemaan opintojensa keskeyttämistä sekä toisaalta hahmottamaan tarkemmin, mitkä tekijät tukevat opinnoissa pysymistä. Tutkimukseni sisältää kaksi tutkimuskysymystä, jotka ovat:

- 1) Mitkä tekijät lisäävät muusikko-opintojen keskeyttämisriskiä?
- 2) Mitkä tekijät tukevat muusikko-opinnoissa pysymistä?

3.2 Tutkimusaineisto ja sen hankinta

Tutkimusaineisto kerättiin syksyllä 2020 kahden suomalaisen konservatorion muusikon ammattitutkintoa suorittavilta opiskelijoilta sekä Muusikoiden.net Facebook-ryhmän muusikon ammattitutkinnon opintoja suorittaneilta käyttäjiltä. Aineisto kerättiin eläytymismenetelmällä sähköisellä lomakkeella, joka laadittiin Microsoft Formsilla. Tutkimukseen osallistumisen kriteerinä oli, että osallistujalla tuli olla omakohtaista kokemusta muusikon ammattiopinnoista joko toisella – tai korkeakouluasteella. Lomakkeessa osallistujat ohjeistettiin valitsemaan vastattava kehyskertomusvariaatio sukunimensä alkukirjaimen mukaan siten, että sukunimet A–L vastasivat kohtaan 1. ja sukunimet M–Ö vastasivat kohtaan 2.

Osallistujien rekrytoimiseksi otin sähköpostitse yhteyttä suomalaisiin konservatorioihin, joista kaksi myönsi luvan käyttää opiskelijoitaan tutkimuksessani. Konservatorioiden lisäksi laadin Facebookissa toimivaan Muusikoiden.net -ryhmään julkaisun, joka sisälsi sekä osallistumispyynnön tutkimukseeni että kriteerit tutkimukseen osallistumiselle.

Tutkimuslomakkeeseen vastaajia oli yhteensä 12. Vastaukset jakautuivat kehyskertomuksiin epätasaisesti. Kahdestatoista vastaajasta kahdeksan kirjoitti epäonnistuneesta opintovuodesta, positiivisesta vuodesta kertoneiden tarinoiden jäädessä vain neljään.

3.3 Tutkijan positio

Juha Varron (1992, s. 113) mukaan ”*tutkimukselle ei voi olla yhdenmukaista, onko kasvatusta tutkiva itse orpokodin kasvatti vaiko perheessä elänyt, onko hän opettaja, vanginvartija suurperheen äiti vaiko nunna*”. Tutkimuksen luotettavuuden kannalta on näin ollen olennaista, että tutkija paljastaa tutkimuksessaan oman esiyymmärryksensä tutkittavasta aiheesta.

Oma esiyymmärrykseni tutkittavasta aiheesta on syntynyt omista kokemuksistani muusikon ammattiopintojen suorittamisen sekä kyseisten opintojen keskeyttämisen pohjalta.

Aloitin rumpujen soiton harrastuspohjalta peruskoulun viimeisenä vuotena 16-vuotiaana. Ensimmäisellä tunnilla rumpuopettajani kysyi, mitä tavoitteita minulla on rumpujen opiskelun suhteen. Vastasin haluavani päästä tasolle, jolla voisin toimia ammattimuusikkona. Aloimme täten työstää osaamistani kohti ammattilaisuuden vaatimuksia. Kävin soittotunneilla lukion loppuun saakka. Olin motivoitunut, joten etenin ja menestyin rumpupinnoissani hyvin. Soitonopettajallani oli merkittävä rooli motivaationi ylläpitämisen kannalta. Sain tunneilla sopivasti haastetta ja kannustavaa palautetta. Useimmiten lähdin tunneilta motivoituneempina kuin sinne mennessä.

Lukion päätyttyä rumpuopintoni olivat puolen vuoden ajan tauolla armeijan vuoksi. Armeijan jälkeen hain ja pääsinkin konservatorioon suorittamaan pitkään haaveilemiani muusikon ammattiopintoja. Pian opintojen aloittamisen jälkeen aloin kuitenkin huomata, etten enää motivoitu musiikkiopinnoista entiseen tapaan.

Yli puolen vuoden tauko soittamisesta oli mielestäni heikentänyt soittotekniikkaani ja itsevarmuuttani huomattavasti, eikä jatkuva kiireen tunne opinnoissa helpottanut motivaation löytymistä. Opintojen suuri työmäärä vaikeutti kursseihin paneutumista, mikä puolestaan aiheutti jatkuvaa alisuoriutumisen ja epäonnistumisen tunnetta. Opiskeluintoani latisti myös pitkäaikaisen opettajani

vaihtuminen sekä tunne siitä, etten kuulu muiden opiskelijoiden joukkoon. Syksyn loppupuolella aloinkin kokea suurimman osan opinnoistani lähinnä ajan ja resurssien haaskauksena, mikä sai minut miettimään opintojen keskeyttämistä. Yleisen elämäntilanteeni sekä opinnoissa jatkuneiden haasteiden vuoksi päätinkin lopulta keskeyttää opintoni ensimmäisen vuoden kevätlukukauden päätyttyä.

Omaakohtaiset kokemukseni muusikon ammattiopinnoista ja niiden keskeyttämisestä tuovat luonnollisesti haasteita tutkimuksen tekemiselle. Opintojen keskeyttäminen on yleensä vaikea päätös, johon liittyy useimmiten voimakkaita tunnekokemuksia. Näin ollen minun tulee tutkijana pitää omat kokemukseni erillisenä tutkittavien kokemuksista. Toisaalta voidaan myös ajatella, että kokemukseni antavat hyvän ymmärtämishorisontin tutkittavalle ilmiölle.

4 TUTKIMUKSEN MENETELMÄLLISET VALINNAT

4.1 Laadullinen tutkimus tutkimusmenetelmänä

Tämä tutkimus on luonteeltaan laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus, jossa muusikko-opintojen keskeyttämisen teemaa lähestytään opiskelijan näkökulmasta. Juha Varron (1992) mukaan elämismaailman tutkimista voidaankin pitää laadullisen tutkimuksen yhtenä keskeisenä ominaispiirteenä (Varto 1992, s. 24).

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa hyödynnetään tyypillisesti aineistolähtöistä eli induktiivista analyysia. Saaranen-Kauppinen ja Puusniekan (2009) mukaan tutkimus ei kuitenkaan ole koskaan pelkästään aineisto- tai teorialähtöistä, vaan samaan tutkimukseen sisältyy useimmiten elementtejä niin kvalitatiivisesta kuin kvantitatiivisestakin tutkimuksesta. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka, 2009, s. 6.) Tässä tutkimuksessa sekä induktiiviset ja deduktiiviset elementit ilmenevät selkeästi esimerkiksi aineistolähtöisen ja teorialähtöisen analyysin välimaastoon sijoittuvan teoriaohjaavan analyysimenetelmän käyttönä.

Eskolan ja Suorannan (1998) mukaan kvalitatiivisen tutkimuksen toisena ominaispiirteenä voidaan pitää *hypoteesittomuutta*, mikä merkitsee sitä, ettei tutkijalla tule olla ennalta päätettyjä oletuksia tutkittavasta kohteesta tai tutkimuksen tuloksista. Hypoteesien todistamisen sijaan tutkimuksessa tulisi ennemminkin pyrkiä kokonaan uusien hypoteesien keksimiseen. (Eskola & Suoranta, 1998, s. 15–16.) Löytääkseen uusia näkökulmia ja välttääkseen ennako-oletustensa vahvistamista, tutkijan on pyrittävä tiedostamaan tutkimuskohdetta koskevat ennako-oletuksensa läpi tutkimusprosessin. (Eskola & Suoranta, 1998, s. 15–16.) Tässä tutkimuksessa hypoteesittomuuteen toivat haasteita omat kokemukseni muusikon ammattiopinnoista ja niiden keskeyttämisestä.

Eskolan ja Suorannan (1998) mukaan laadullisessa tutkimuksessa aineiston riittävyys voidaan taata saturaation eli kylläntymisen kautta (Eskola & Suoranta, 1998, s.47). Saturaatiolla viitataan tilanteeseen, jossa aineisto alkaa toistaa itseään siten, etteivät uudet vastaukset tuota tutkimusongelman kannalta enää uutta tietoa (Tuomi & Sarajärvi, 2012, s. 75). Saturaatiota voidaan pitää yhtenä oleellisena tekijänä aineiston yleistettävyyden kannalta. Pienestäkin aineistosta voidaan johtaa yleistyksiä, kun aineisto on saturoitunutta. (Tuomi & Sarajärvi, 2012, s. 75.) Eläytymismenetelmän kohdalla saturaatiota alkaa yleisesti tapahtua, kun vastauksia on noin 15 yhtä kehyskertomusta kohden (Eskola & Suoranta, 1998, s. 47). Tässä tutkimuksessa edellä mainittuun eläytymismenetelmätutkimuksen saturaatiopisteeseen ei aivan päästy molempien kehyskertomusten vastausten yhteismäärän jäädessä vain kahteentoista eläytymismenetelmätarinaa. Vastausten vähäinen määrä tuleekin ottaa huomioon tulosten yleistettävyydessä.

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyritään tilastollisten yleistysten sijaan paitsi kuvaamaan ja ymmärtämään tutkittavaa ilmiötä myös antamaan teoreettisesti adekvaatti tulkinta tutkittavalle ilmiölle. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkittava joukko onkin kvantitatiiviseen tutkimukseen verraten yleisesti rajatumpi, jolloin puhutaan *harkinnanvaraisesta otannasta*. Harkinnanvaraisessa otannassa tutkimukseen valitaan vain henkilöitä, jotka omaavat tietoa tai kokemusta tutkittavasta ilmiöstä. (Tuomi & Sarajärvi, 2012, s. 74.) Tässä tutkimuksessa otantamenetelmänä käytettiin harkinnanvaraisiin otantamenetelmiin lukeutuvaa *eliittiotantaa*, jossa tutkittaviksi valitaan henkilöt, joilta uskotaan saatavan mahdollisimman kattavaa tietoa tutkittavasta ilmiöstä (Tuomi & Sarajärvi, 2012, s. 74). Eliittiotannan käyttö tutkimuksessani oli mielestäni perusteltua, sillä muusikon opintojen todellisuutta voivat kuvata autenttisimmin vain sellaiset henkilöt, jotka omaavat todellisuudessaakin kokemusta kyseisistä opinnoista.

4.2 *Eläytymismenetelmä aineistonkeruumenetelmänä*

Tutkimukseni aineistonkeruu toteutettiin eläytymismenetelmää käyttäen. Eläytymismenetelmä (*method of empathy-based stories eli MEBS*) on kvalitatiivinen aineistonkeruumenetelmä, jossa vastaajat kirjoittavat tutkijan laatiman, aiheeseen orientoivan kehyskertomuksen pohjalta lyhyen tarinan.

Vastaajaa voidaan esimerkiksi pyytää kirjoittamaan selitys kehyskertomuksen tilanteelle tai jatkamaan kehyskertomusta eteenpäin. (Eskola ym., 2017, s. 267.) Eläytymismenetelmässä vastaajat kirjoittavat tarinansa mielikuvitustaan apuna käyttäen. Näin ollen kirjoitetut tarinat eivät välttämättä edusta täysin vastaajan omia näkemyksiä, eikä niitä voida pitää kuvauksina todellisuudesta. Eskolan ja Nikannon (2018) mukaan eläytymismenetelmätarinoihin tulisikin suhtautua ennemminkin tutkittavaan asiaan liittyvinä ajattelun logiikoina ja mahdollisina todellisuuden heijastuksina. (Eskola & Nikanto, 2018, s. 386).

Eläytymismenetelmässä käytettäviä kehyskertomuksia on yleensä vähintään kaksi ja niissä varioidaan kokeellisen tutkimuksen tapaan yhtä muuttujaa muiden muuttujien pysyessä samana (Nikanto & Eskola, 2018, s. 386). Kehyskertomusten varioinnin avulla pyritään selvittämään, kuinka annetut vastaukset muuttuvat varioinnin seurauksena. (Eskola, Mäenpää & Wallin 2017, 6.)

Tutkimuksessani kehyskertomuksia on kaksi, jotka muotoilin seuraavanlaisiksi:

- 1) Kuvittele, että olet toisen vuoden muusikko-opiskelija. Ensimmäinen opintovuotesi oli onnistunut ja mieluista. Opiskelumotivaatiosi lisääntyi ja haluat jatkaa opintojasi. Kirjoita tarina siitä, mitä ensimmäisenä opiskeluvuonna tapahtui
- 2) Kuvittele, että olet toisen vuoden muusikko-opiskelija. Ensimmäinen opintovuotesi oli epäonnistunut ja kurja. Opiskelumotivaatiosi hiipui ja haluat keskeyttää opintosi. Kirjoita tarina siitä, mitä ensimmäisenä opiskeluvuonna tapahtui

Koska aikaisempi tutkimus (ks. Aho & Mäkiaho, 2014) on osoittanut näyttötutkintoon tähtäävien opintojen keskeyttämisen tapahtuvan yleisimmin opintojen alussa tai viimeistään toisen opiskeluvuoden alussa, on perusteltua sijoittaa kehyskertomusten ajankohta toisen opintovuoden alkuun.

4.3 Analyysipolku

Tutkimukseni analysoinnissa käytin laadullisiin analyysin muotoihin lukeutuvaa *teoriaohjaavaa analyysia*, joka sijoittuu aineistolähtöisen ja teorialähtöisen analyysin välimaastoon. Teoriaohjaavassa analyysissä analyysiyksiköt valitaan aineistolähtöisen analyysin tapaan tutkimusaineistosta. Aikaisempi tieto ja teoria ohjaavat kuitenkin analyysia siten, että tehtyihin tulkintoihin ja valintoihin etsitään selityksiä ja vahvistuksia olemassa olevista teorioista. (Tuomi & Sarajärvi 2018, s. 81.) Tuomen ja Sarajärven mukaan ei kuitenkaan ole yleispätevää sääntöä siihen, missä vaiheessa päättelyä aletaan ohjaamaan teoriolla. Päätös on viime kädessä tutkijan harkinnan varassa. (Tuomi & Sarajärvi 2018, s. 84.)

Analyysimenetelmänä käytin tekstimuotoiselle aineistolle soveltuvaa sisällönanalyysia, jonka tarkoituksena on tuottaa tutkittavasta ilmiöstä kuvaus tiivistetyssä ja yleisessä muodossa. (Tuomi & Sarajärvi 2018, s. 87.) Aineiston tiivistäminen ja järjestäminen pyritään toteuttamaan kadottamatta aineistoon sisältyvää informaatiota. Analyysin tarkoituksena on selkeyttää aineistoa siten, että tutkittavasta ilmiöstä voidaan tehdä selkeitä ja luotettavia johtopäätöksiä. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 91.)

Tutkimuksessani sisällönanalyysi toteutettiin *teoriaohjaavana sisällönanalyysinä*. Teoriaohjaava sisällönanalyysi etenee aineistolähtöisen analyysin tapaan aineiston ehdoilla. Aineistolähtöisestä analyysistä poiketen teoriaohjaavassa analyysissä tutkimuksen teoreettiset käsitteet tuodaan olemassa olevista tutkimuksista ja teorioista, eikä käsitteitä luoda suoraan aineistosta. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 98.)

Etenin sisällönanalyysissä vaiheittain Tuomen ja Sarajärven (2018) esittelemän mallin mukaisesti. Ennen varsinaista analyysia tutustuin aineistoon lukemalla kunkin eläytymismenetelmätarinan useaan kertaan huolellisesti. Aineistoon tutustumisen jälkeen aloitin alkuperäisdatan pelkistämisen eli redusoinnin. Analyysiyksikköinä olivat sanat, lauseet sekä useita lauseita sisältävät ajatuskokonaisuudet. Pyrin tässä vaiheessa poimimaan aineistosta tutkimustehtäväni kannalta vain olennaisia ilmaisuja. Jaottelin myös aineistosta poimitut ilmaisut käyttämällä värikoodeja kategorisoimaan eri ilmiöitä kuvaavat ilmaukset tietyillä väreillä. Pelkistämisvaihetta havainnollistetaan taulukossa 1.

TAULUKKO 1.

Esimerkki aineiston pelkistämisestä

Alkuperäisilmaus	Pelkistetty ilmaus
Kursseja oli paljon ja opiskeltavia asioita liikaa.	Kursseja paljon Liikaa opiskeltavaa
Sen lisäksi vertasin itseäni muihin ikäisiini, jotka olivat jo paljon parempia. Täten itsetuntoni ei ollut kovinkaan hyvä ja päätin luovuttaa musiikkiuran suhteen	Itsen vertailu muihin ikäisiinsä Olivat jo paljon parempia
Oli palkitsevaa huomata kuinka vähitellen ammattitaitoa ja varmuutta alkoi kertyä.	Palkitsevaa huomata ammattitaidon ja varmuuden kertyminen

Aineiston pelkistämisen jälkeen etenin klusterointi- eli ryhmittelyvaiheeseen. Tässä vaiheessa kävin valitut alkuperäisilmaukset tarkasti läpi etsien aineistosta samankaltaisuuksia tai eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 92.) Löytäessäni samaa ilmiötä kuvaavia käsitteitä ryhmittelin ne samoihin kategorioihin. Näistä kategorioista muodostin alaluokat, jotka nimesin alaluokkaan kuuluvia ilmauksia mahdollisimman tarkasti kuvaavilla käsitteillä (Tuomi & Sarajärvi 2018, 92). Aineiston klusterointivaiheessa jouduin muokkaamaan ja muotoilemiani alaluokkia useaan kertaan löytääkseni niitä parhaiten kuvaavat käsitteet. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 93.) Aineiston klusterointia havainnollistetaan taulukossa 2.

TAULUKKO 2.

Esimerkki pelkistettyjen ilmauksien klusteroinnista alaluokiksi

Pelkistetty ilmaus	Alaluokka
Kursseja paljon Liikaa opiskeltavaa	Kuormittavat käytännöt
Palkitsevaa huomata ammattitaidon ja varmuuden kertyminen	Kehittymisen kokemus

Aineiston klusteroinnin jälkeen etenin aineiston käsitteellistämiseen eli *abstrahointiin*, jossa klusteroidut luokat yhdistellään teoreettisiksi käsitteiksi.

(Tuomi & Sarajärvi 2017, 93.) Tässä tutkimuksessa abstrahointi rajautui yläluokkien muodostamiseen. Teoriaohjaavan sisällönanalyysin mukaisesti, pyrin mahdollisuuksien mukaan johtamaan käytettävät teoreettiset käsitteet olemassa olevista teorioista ja tutkimuksista aina, kun se oli mahdollista tehdä kadottamatta aineiston sisältöä. Abstrahoinnin vaihetta havainnollistetaan taulukossa 3.

TAULUKKO 3. Esimerkki aineiston abstrahoinnista alaluokista yläluokiksi

Alaluokka	Yläluokka
Kuormittavat käytännöt	Opintojen luonne
Opetuksen puutteet	
Kehittymisen kokemus	Minäpystyvyys
Hyvä itsetunto	

5 TUTKIMUSTULOKSET

Aineistosta johdettuja yläluokkia muodostui yhteensä neljä, jotka kukin kuvaavat opintojen keskeyttämis- ja jatkamisaikaisiin vaikuttavia tekijöitä: *Minäpystyvyyys, sosiaaliset suhteet, opintojen luonne sekä terveys.*

5.1 Minäpystyvyyden vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin

Minäpystyvyyden yläluokka opintojen keskeyttämisaikomuksia kuvaavissa kertomuksissa koostuu neljästä aineistosta johdetusta alaluokasta, jotka ovat: *Epäonnistumisen kokemus, heikko itsetunto, heikon kompetenssin kokemus sekä sopeutumisvaikeudet.*

Epäonnistumisen kokemus nousi esille aineistossa kaikkiaan kolmessa tarinassa. Epäonnistumisen kokemukset tarinoissa liittyivät sekä yksittäisiin epäonnistumisiin tietyillä kursseilla että kokonaisvaltaisempaan epäonnistumisen kokemukseen opinnoissa.

Seuraava lainaus on poimittu kertomuksesta, jossa opiskelija kuvasi kurssilla soitettavan soolon työstämisen epäonnistuneen ja johtaneen hänet epäilemään yleisemmin omaa kyvykkyyttään toimia muusikkona:

Kun biisiä alettiin soittamaan, tuntui, että kaikki tuijottaisivat minua ja soolon soittaminen meni aivan metsään. Tilanteista jäi kytevä tunne siitä, että mä en vaan oo tarpeeks lahjakas ja hyvä ja rohkea muusikoks.

Minäpystyvyyden toiseksi alaluokaksi muodostui *heikko itsetunto*, johon liittyviä ilmauksia käytettiin neljässä tarinassa. Heikko itsetunto ilmeni tutkittavien tarinoissa epävarmuutena omaista kyvyistä, huonommuuden tunteena sekä kokemuksena muiden paremmuudesta.

Sen lisäksi vertasin itseäni muihin ikäisiini, jotka olivat jo paljon parempia. Täten itsetuntoni ei ollut kovinkaan hyvä ja päätin luovuttaa musiikkiuran suhteen.

Alhainen itsetunto ja epävarmuus omista kyvyistä ottivat yhä enemmän ja enemmän valtaa.

En usko että minusta tulee mitään.

Minäpystyvyyden kolmanneksi alaluokaksi nimesin *heikon kompetenssin kokemuksen*, jolla viitataan opiskelijan kokemuksiin omien kykyjen riittämättömyydestä edetä ja toimia muusikon ammatissa. Heikon kompetenssin kokemuksia kuvattiin kahdessa tarinassa, joissa molemmissa opiskelijat kokivat taitojensa olevan vaadittua tasoa matalammalla. Seuraavassa sitaatissa opiskelija kuvaa turhautuneensa kokiessaan olevansa jäljessä Sibelius-Akatemiaan vaaditusta osaamistasosta:

Vähitellen aloin kuitenkin huomata, että minulla on paljon kirittävää opinnoissani, jotta voisin päästä korkeakouluun. Aloin turhautua, koska Sibelius Akatemiaan pääseminen vaikutti lähes mahdottomalta.

Opintoihin liittyvät *sopeutumisvaikeudet* ilmenivät aineistossa yhdessä tarinassa, jossa opiskelija kuvasi haasteitaan sopeutua musiikkipainotteiseen opiskeluun lukemiseen ja kirjoittamiseen painottuvien peruskoulun ja lukion jälkeen.

Lukion ja peruskoulun akateemisen opiskelun jälkeen oli vaikea sopeutua siihen, että lukujärjestys oli täynnä musiikkia, eikä asioita opiskelu kirjoista.

5.2 Minäpystyvyyden vaikutus opintojen jatkamiseen

Onnistuneista opintovuosista kertoneissa tarinoissa minäpystyvyyden yläluokka koostuu neljästä alaluokasta, jotka ovat: *Itsetuntemus, motivaatio, kehittymisen kokemus sekä hyvä itsetunto*.

Vastaajista yksi kuvasi ensimmäisen vuoden olleen antoisa erityisesti itsetuntemuksen kehittymisen kannalta. *Itsetuntemus* ilmeni aineistossa oman taitotason hahmottamisena niin vahvuuksien kuin heikkouksienkin osalta. Omien heikkouksien ja muiden opiskelijoiden vahvuuksien tunnistaminen saattoi parhaimmillaan tukea opiskelijoiden yhteisen osaamisen vahvistamista, kuten eräs opiskelija kuvasi:

Kun opin tuntemaan kanssaopiskelijoiden vahvuuksia, opin ymmärtämään, miten kannattaa koota bändiin sellaisia henkilöitä, joilla on sellaisia vahvuuksia, mitä minulla ei ehkä ole. Näin pystymme vahvistamaan yhteistä osaamista.

Onnistunutta opiskeluvuotta kuvanneista yhden vastaajan tarinassa korostui erityisesti *motivaatioon* liittyvät tekijät. Kyseinen opiskelija kuvasi aloittaneensa opiskelut jo lähtökohtaisesti innostuneena ja motivoituneena. Vastaaja kuvasi jopa opiskeluvuoden aikana tapahtuneiden epäonnistumisten lisänneen motivaatiotaan:

Epäonnistumisia tuli, mutta ne eivät kaataneet maailmaa, mikä motivoi onnistumaan paremmin ja lievensi esiintymisjännitystä. Kaikki nämä asiat lisäsivät motivaatiotani.

Minäpystyvyyden kolmanneksi alaluokaksi muodostui *kehittymisen kokemus*. Kehittymisen kokemukset aineistossa liittyivät esimerkiksi omien tietotaitojen kehittymisen tunnistamiseen. Kehittymisen kokemuksia kuvattiin aineistossa esimerkiksi seuraavasti:

...syksyn kuluessa huomasin kehittyneeni valtavasti.

Oli palkitsevaa huomata kuinka vähitellen ammattitaitoa ja varmuutta alkoi kertyä.

Myös *hyvän itsetunnon* merkitys nousi esiin onnistuneista opiskeluvuosista kertoneissa tarinoissa. Vastaajat kuvasivat tarinoissaan itsevarmuuden ja itseluottamuksen vahvistumista, minkä koettiin helpottavan opintoihin liittyviin haasteisiin tarttumista.

Joululoman jälkeen palasin kouluun jo itsevarmana ja valmiina oppimaan vielä enemmän ja kevään aikana tunne vain vahvistui.

...vahvuuksien tietäminen ja tunteminen vahvisti itseluottamustani ja oli helpompi alkaa pakertaa sen kanssa, mitä en vielä osaa.

Yhdessä tarinassa hyvä itsetunto ilmeni myös oman keskeneräisyyden hyväksymisenä:

Oli myös hyvä huomata, että oman muusikkouden kanssa ei olekaan niin kiire, eikä tarvitse olla vielä valmistuttuaankaan valmis muusikko.

5.3 Sosiaalisten suhteiden vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin

Epäonnistuneista opintovuosista kertoneissa tarinoissa sosiaalisten suhteiden yläluokka koostuu neljästä alaluokasta, jotka ovat: *Ihmissuhdehaasteet*,

ulkopuolisuuden tunne, ryhmäytymisen haasteet sekä sosiaalisen tuen puuttumien.

Ihmissuhdehaasteet nousivat esiin kahdessa tarinassa. Nämä haasteet ilmenivät tarinoissa esimerkiksi ongelmina opiskelijoiden välisessä vuorovaikutuksessa ja jopa kiusatuksi tulemisena, kuten seuraavassa sitaatissa:

Minua kiusataan jatkuvasti, jopa henkilökunnan toimesta.

Ulkopuolisuuden tunnetta kuvailtiin selvästi eniten – yhteensä viidessä epäonnistuneesta opiskeluvuodesta kertoneessa tarinassa. Ulkopuolisuuden tunnetta kuvattiin esimerkiksi vaikeutena sopeutua muuhun opiskelijayhteisöön tai yleisenä ulkopuolisuuden tunteena. Kolmessa tarinassa muut opiskelijat kuvattiin keskenään ryhmäytyneeksi ja menestyneeksi joukoksi, johon verrattuna tunnettiin huonommuutta ja ulkopuolisuutta.

Muu ryhmä on mennyt tasaisesti eteenpäin ja tunnen oloni ulkopuoliseksi ja huonoksi

Pääsin opiskelemaan jälkihaulla, eli vasta syksyllä ja muut opiskelijat olivat jo tutustuneet ja ryhmäytyneet.

Yhdessä opiskelumotivaation hiipumista kuvaavassa tarinassa opiskelija kuvasi vaikeuksiaan liittyä muuhun ryhmään, mikä edelleen johti opiskelijan kokemaan itsensä muusta ryhmästä ulkopuoliseksi.

Minulla oli myös vaikeuksia päästä mukaan porukkaan. Tuntui, että muut ihmiset kuuluivat ryhmiin, mutta itse en sopinut oikein minnekään.

Epäonnistuneista opintovuosista kertovissa tarinoissa yhdessä nousi esille myös sosiaalisen tuen puuttumisen merkitys. Uusi opiskelupaikka ennestään tuntemattomassa kaupungissa aiheutti jopa pelkoa:

Ensimmäinen opiskeluvuosi oli rankka... muutto uuteen kaupunkiin, ilman tukiverkkoa ja ystäviä olivat pelottavaa.

5.4 Sosiaalisten suhteiden vaikutus opintojen jatkamiseen

Onnistuneista vuosista kertovissa tarinoissa *sosiaaliset suhteet* -yläluokka jakautuu puolestaan kahteen alaluokkaan, jotka ovat: *Sosiaalinen tuki* sekä *kuulumisen tunne*.

Opiskelijoiden kirjoittamien tarinoiden perusteella yhteisön tarjoama tuki näytti olevan tärkeä osa onnistunutta opiskeluvuotta. *Sosiaalinen tuki* ilmeni tarinoissa esimerkiksi yhteismusisoinneissa koettuna kannustavana ilmapiirinä tai omien vahvuuksien hahmottamisena muiden opiskelijoiden avulla.

Tällaisia projekteja olivat esimerkiksi erilaiset yhteismusisoinnit, joissa oli kannustava ja suotuisa ilmapiiri uusien tuttavuuksien saamiseen ja jotka tasonsa puolesta antoivat minulle jotain ja kehittivät minua muusikkona.

Vahvuuksien löytämisessä minua auttoivat opettajat ja kanssaopiskelijat.

Korhonen ja Toom (2017) kuvaavat kuulumisen tunnetta kiinnittymisen syventäjänä, joka rakentuu pitkän ajan kuluessa syntyvien kohtaamisten ja yhdessä tekemisen kautta. (Korhonen & Toom, 2017, s. 136). *Kuulumisen tunne* ilmeni aineistossa yhdessä tarinassa, jossa opiskelija koki kuulumisen tunteen lisäksi yhteisön myös arvostavan taitojaan ja panostaan:

Koin kuuluvani yhteisöön ja panostani/taitojani arvostettavan. Opiskelukampus tuntui toiselta kodiltani.

5.5 Opintojen luonteen vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin

Opintojen luonteen yläluokalla viitataan tässä tutkimuksessa muusikko-opiskelijoiden kokemuksiin musiikkiopintojen yleisistä puitteista: millaisena annettu opetus ja ohjaus koettiin sekä siihen, kuinka opiskelijat kokivat oppilaitoksen käytäntöjen tukeneen opintoihin liittyviä tavoitteita.

Opintojen luonteen yläluokka koostuu epäonnistuneista vuosista kertovissa tarinoissa neljästä alaluokasta, jotka ovat: *kuormittavat käytännöt, opetuksen puutteet, ohjauksen puutteet sekä yhteistoiminnallisuuden puuttuminen*.

Epäonnistuneesta opiskeluvuodesta kertovissa tarinoissa kahdessa kuvattiin opiskelujen kuormittavuuden vaikuttaneen opintojen keskeyttämisaikomuksiin. *Kuormittavat käytännöt*- alaluokka kuvaa opiskelijoiden kokemuksia opintojen liiallisesta työmäärästä. Kuormittavat käytännöt ilmenivät kokemuksina keikkojen ja opiskeltavien asioiden liiallisuudesta.

Liikaa keikkoja ja kemia ei kohdanneet muiden kanssa.

Kursseja oli paljon ja opiskeltavia asioita liikaa.

Opetuksen puutteet- alaluokka kuvaa opetukseen liittyviä seikkoja, joiden opiskelijat uskoivat vaikuttaneen motivaatioonsa jatkaa opintojaan. Yhteensä kahdessa tarinassa kuvattiin pettymystä oppilaitoksen tarjoaman opetuksen tasoon. Epäonnistunutta opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa annetun opetuksen määrää kuvattiin liian vähäiseksi, eikä opetusta koettu tarpeeksi personoiduksi ja haastavaksi.

Opetusta oli aivan liian vähän esimerkiksi aikaisempiin oppilaitoksiin verrattuna... Ryhmämusiisointi oli tasoani matalampaa...

Opetus ei ole personoitua, enkä koe saavani minua kehittävää ohjelmistoa tai harjoituksia.

Toisaalta opintojen liiallinen haastavuus koettiin myös lannistavana tekijänä:

Uusi soitonopettaja vaati enemmän ja huomasin tunneilla, että en osannut edes perusasioita soittimeni soittamisesta.

Ohjauksen puutteiden vaikutus opiskelumotivaation hiipumiseen nousi puolestaan esiin yhdessä tarinassa, jossa opiskelija kuvasi opintojen organisoimattomuuden ja tiedottamisen epäselvyydestä johtuvaa epävarmuuttaan seuraavasti:

...organisointi ja tiedottaminen oli epäselvää, ja koin olevani ihan pihalla koko ajan kaikesta...

Yhteistoiminnallisten käytäntöjen puuttumisen vaikutukset motivaation hiipumiseen ja opintojen keskeyttämisaikomuksiin nousivat niin ikään esiin yhdessä tarinassa, jossa opiskelija kertoi yhteissoittoprojektien puuttuvan kokonaan opinnoistaan:

Yhteissoittoprojekteja ei ole.

5.6 Opintojen luonteen vaikutus opintojen jatkamiseen

Onnistuneista opiskeluvuosista kertovissa tarinoissa opintojen luonne- yläluokka jakautui viiteen alaluokkaan, jotka ovat: *Palaute, opetuksen taso, yhteistoiminnalliset käytännöt, ohjaus sekä harjoittelun mahdollistaminen.*

Palautteen merkitys opintojen jatkamisen kannalta mainittiin yhdessä kertomuksessa, jossa opiskelija kertoi ensimmäisenä opiskeluvuonna saadun positiivisen palautteen lisänneen motivaatiotaan jatkaa opintoja eteenpäin.

Sai positiivista palautetta ja pääsi soittamaan

Opetuksen taso- alaluokka puolestaan kuvaa opiskelijoiden positiivisia kokemuksia oppilaitoksen tarjoamasta opetuksesta. Positiivista ja antoisaa opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa opiskelijat kuvasivat opetusta monipuoliseksi sekä personoiduksi ja omaa taitotasoa vastaavaksi.

Ensimmäisenä vuonna kartoitettiin sitä, missä olen ja mitä vielä pitää oppia.

Olin mukana useissa minua kiinnostavissa ja monipuolisissa sekä tasoani vastaavissa projekteissa.

Myös opettajan koetun pätevyyden ja yksityisopetuksessa saatujen positiivisten kokemusten merkitystä korostettiin. Eräässä tarinassa opettajan koettu pätevyys yhdistettiin yksityisopetuksen antoisuuteen:

Vuoteen sisältyi paljon antoisaa yksityisopetusta hyvän opettajani ja säestäjäni johdolla.

Oppilaitokset voivat omien käytäntöjensä kautta joko rajoittaa tai edistää opiskelijoiden keskinäistä ryhmäytymistä. Positiivissa tarinoissa oppilaitoksen tarjoamat *yhteistoiminnalliset käytännöt* mainittiinkin eräässä tarinassa, jossa oppilaitoksen kuvattiin tukeneen aktiivisesti uusien ja vanhempien opiskelijoiden keskinäistä tutustumista ja ystävystymistä tarjoamalla heille runsaasti yhteistä toimintaa.

Opintojen alkaessa koulun toimesta järjestettiin paljon yhteistä toimintaa sekä uusien oppilaiden että toista vuotta opiskelevien kanssa, joten sain nopeasti kavereita.

Aiemmissa tutkimuksissa annetun *ohjauksen* on todettu ehkäisevän opintojen keskeyttämistä. Eräässä tarinassa opiskelija kuvasi opinto-ohjaajan olleen tärkeä tuki ensimmäisen vuoden opintoihin liittyvien alkuvaikeuksien kanssa. Kyseinen opinto-ohjaaja oli tarinassa myös aktiivinen ottamaan itse yhteyttä opiskelijaan kartoittaakseen tämän vointia ja jaksamista.

Aluksi sain paljon apua opintojen aloittamisesta opinto-ohjaajalta, ja tuntui että ei tarvinnut selvittää yksin alkuvaikeuksien kanssa.... Kun opinnot lähtivät rullaamaan, opo kyseli säännöllisesti mitä minulle kuuluu ja miten voin.

Toisessa tarinassa myös tarjotun ohjauksen ajantasaisuus koettiin tärkeänä osana onnistunutta opiskeluvuotta.

... sain opolta ja opettajilta selkeää, ajantasaista ohjausta oikeaan aikaan.

Muusikon opintoihin kuuluu säännöllinen ja kurinalainen oman pääsoittimen harjoittelu, jonka myös itse koin tärkeäksi osaksi minäpystyvyyden ylläpitämistä. Musiikkioppilaitokset voivat omilla lukujärjestyksillään joko rajoittaa tai antaa tilaa oman soittimen harjoittelulle. *Harjoittelun mahdollistaminen* mainittiin yhdessä tarinassa:

Lukujärjestys oli ykkösellä sellainen, että minulla oli aikaa harjoitella sekä pääainettani, että toivottavasti myös muutamaa sivusoitinta

5.7 Terveysten vaikutus opintojen keskeyttämisaikomuksiin

Aineiston perusteella myös terveyteen liittyvät tekijät vaikuttivat opiskelijoiden motivaation hiipumiseen ja aikomuksiin keskeyttää muusikko-opinnot. Terveysten -yläluokkaan lukeutuvia tekijöitä ilmeni vain epäonnistunutta opintovuotta kuvaavissa tarinoissa. Terveysten -yläluokka koostuu kolmesta alaluokasta, jotka ovat: *psykkinen terveys, fyysinen terveys sekä toiminnanohjauksen ongelmat*.

Osassa opiskelijoiden epäonnistunutta opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa psykkinen terveyteen liittyvät ongelmat olivat myös vahvasti läsnä. *Psykkinen terveys-* alaluokka viittaa opiskelijoiden psykkinisiin oireisiin, jotka lisäävät opintojen keskeyttämisen riskiä. Aineistossa esiintyviä psykkinisiä oireita olivat koettu väsymys, ahdistuneisuus, paniikki sekä esiintymispelko. Yhdessä tarinassa opiskelija kuvasi väsymystään seuraavasti:

Väsyin, eikä voimia riittänyt kaikilla elämäntilanteilla.

Toisessa tarinassa opiskelija kuvasi pelkäävänsä esiintymistä muiden opiskelijoiden edessä. Esiintymispelkoon liittyi esimerkiksi tunne siitä, että muut opiskelijat tuijottavat:

Esiintyminen muiden opiskelijoiden edessä oli pelottavaa ja ahdistavaa, mutta vielä hirveämpää oli improvisoiminen kaikkien kuunnellessa...aloin välttelemään tunteja, ettei tarvitse soittaa biisiä muiden edessä...tuntui, että kaikki tuijottaisivat minua ja soolon soittaminen meni aivan metsää

Samaan tarinaan sisältyi myös useita paniikkia ahdistuneisuutta kuvaavia ilmaisuja. Tarinassa opiskelija kuvasi kärsivänsä muun muassa paniikkikohtauksista ja unettomuudesta.

Paniikkikohtaukset olivat entistä pahempia ja tulivat helpommin.

Päätä särki, en saanut unta, olin paniikkikohtauksen partaalla ja pakokauhu täytti pään.

Fyysinen terveys– alaluokka kuvaa puolestaan fyysisiä terveysongelmia, joiden vastaajat kokivat haittaavan opiskelua ja muuta elämää. Fyysiseen terveyteen liittyvät tekijät ilmenivät vain yhdessä tarinassa, jossa opiskelija kuvasi harjoittelun yhteydessä ilmenevien käsikipujen tuomia haasteita seuraavasti:

Heti opintojen alussa aloin saada käsikipuja harjoittelusta...Kivut pahenivat pian niin, että ne rajoittivat soittoa ja muutakin elämää, eikä kipujen tarkkaa syytä löydetty

Toiminnanohjauksen ongelmat– alaluokka viittaa nimensä mukaisesti opiskelijan haasteisiin toimia päämääräsuuntautuneesti saavuttaakseen opintoihin liittyviä tavoitteita. Toiminnanohjaukseen liittyvät ongelmat mainittiin vain yhdessä eläytymismenetelmätarinassa, jossa opiskelija kuvasi opintoihinsa liittyviä haasteita seuraavasti:

Opinnoissa pärjäämistä vaikeuttivat lisäksi toiminnanohjauksen ongelmat (ongelmia esim. aikataulutuksessa, tekemisen suunnittelussa, asioiden aloittamisessa ja niihin keskittymisessä).

6 TULOSTEN ARVIOINTI JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää eläytymismenetelmän avulla, mitkä tekijät saavat muusikko-opiskelijat harkitsemaan opintojensa keskeyttämistä sekä toisaalta myös tutkia, mitkä tekijät tukevat opinnoissa pysymistä. Saadut tulokset olivat pitkälti linjassa aiempien opintojen keskeyttämistä ja opintoihin kiinnittymistä käsittelevien tutkimusten tulosten kanssa.

Tutkimuksen työstäminen auttoi jäsentämään omia muusikon opintojen keskeyttämiseen liittyviä kokemuksiani. Tutkittavien kirjoittamat eläytymismenetelmätarinat ja niissä kuvatut kokemukset olivat todentuntuksia ja monelta osin yhteneviä myös omien kokemusteni kanssa, mikä osaltaan kertoo otantajoukon rajaamisen onnistumisesta. Näin ollen voidaan varauksella olettaa, että myös muut musiikkiopintonsa keskeyttäneet tai keskeyttämisvaarassa olevat opiskelijat voisivat mahdollisesti hyödyntää tätä tutkimusta omien kokemustensa ymmärtämiseen ja jäsentämiseen.

Kerätyn aineiston pohjalta muodostin neljä opintoihin liittyviin keskeyttämisaikomuksiin ja opintojen jatkamiseen vaikuttavaa yläluokkaa, jotka olivat: *minäpystyvyys, sosiaaliset suhteet, opintojen luonne* sekä *terveys*.

Minäpystyvyyden yläluokan osalta saadut tulokset saivat tukea aiemmista tutkimuksista, joiden mukaan opiskelijan käsitykset itsestään, omista kyvyistään ja mahdollisuuksistaan suoriutua opinnoistaan vaikuttavat opiskelijan päätökseen jatkaa tai keskeyttää opintonsa (ks. Samuel & Burger, 2020). Tämän tutkimuksen tulosten perusteella näyttää, että heikot minäpystyvyysuskomukset lisäävät muusikko-opiskelijoiden riskiä keskeyttää opintonsa, kun taas positiiviset minäpystyvyysuskomukset tukevat opinnoissa pysymistä.

Epäonnistunutta opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa heikko minäpystyvyys ilmeni epäonnistumisen ja heikon kompetenssin kokemuksina

sekä kuvauksina sopeutumisvaikeuksista ja heikosta itsetunnosta. Heikon minäpystyvyyden omaavat opiskelijat olivat epävarmoja kyvykkyydestään toimia muusikkona, minkä lisäksi he kokivat huonommuuden tunnetta vertaillessaan itseään muihin opiskelijoihin. Epäonnistunutta opiskeluvuotta kuvaavat tarinat sisälsivät myös mainintoja motivaatiota lannistavista epäonnistumisen kokemuksista.

Opiskelijan positiiviset minäpystyvyyssuskomukset näyttävät sen sijaan vahvistavan musiikkiopintoihin kiinnittymistä. Onnistunutta opiskeluvuotta kuvaavat tarinat sisälsivät kuvauksia itsetuntemuksen ja ammattitaitojen kehittymisestä, motivoituneisuudesta sekä korkeasta itsetunnosta, joka ilmeni korkeana itseluottamuksena ja itsevarmuutena. Korkean minäpystyvyyden omaavat opiskelijat kokivat kehittyvänsä opinnoissaan, eivätkä opintoihin liittyvät vastoinkäymiset lannistaneet heitä. Tätä päätelmää tukee osaltaan Samuelin ja Burgerin (2020) tutkimus, jossa korkean minäpystyvyyden todettiin minimoivan negatiivisten elämäntapahtumien vaikutusta opintojen keskeyttämisaikomuksiin. (Samuel & Burger, 2020.)

Myös opintoihin kuuluvilla sosiaalisilla suhteilla näytti olevan keskeinen rooli opinnoissa pysymisen kannalta. Epäonnistunutta opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa sosiaaliset suhteet tai niiden puuttuminen koettiin opintoja kuormittavana tekijänä. Tämä näkyi tarinoissa kuvauksina ryhmään liittymisen ongelmista sekä opiskelijoiden välisistä ihmissuhdehaasteista kuten kiusaamisesta, joka on myös aiemmin yhdistetty opintojen keskeyttämiseen (Cornell, Gregory, Huang & Fan, 2013). Sosiaalisia suhteita koskevista kokemuksista voimakkaimmin nousi kuitenkin esiin opiskelijoiden kokema ulkopuolisuuden tunne, mikä puolestaan vahvistaa Frostadin ym. (2015) tutkimuksen havaintoja yksinäisyyden ja opintojen keskeyttämisaikomusten välisestä yhteydestä.

Onnistunutta ensimmäistä opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa korostui sen sijaan positiivinen suhtautuminen muihin opiskelijoihin. Opiskelijat tunsivat kuuluvansa konservatorioyhteisöön, jonka koettiin toimivan voimavarana ja tukena muusikkona kehittymisessä. Näin ollen tulokset ovat linjassa Hamish Coatesin (2007) havaintojen kanssa, joiden mukaan sosiaalisia suhteita hyödyntävät opiskelijat ovat kiinnittyneet vahvemmin opintoihinsa (Coates, 2007,

s. 132–133.) Myös Samuel ja Burger (2020) havaitsivat tutkimuksessaan sosiaalisen tuen vähentävän opintojen keskeyttämisaikomuksia.

Myös opintojen luonteen vaikutus opinnoissa pysymiseen oli havaittavissa kerätyssä aineistossa. Epäonnistunutta opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa opetusta ja ohjausta kuvattiin puutteelliseksi ja personoimattomaksi, eikä opintojen koettu tarjoavan tarpeeksi haastetta. Haasteiden puuttuminen on yhdistetty opintojen keskeyttämiseen aiemmin esimerkiksi Hansenin ja Toson (2007) tutkimuksessa. Osa vastaajista koki opintojen olevan liian kuormittavia omiin voimavaroihinsa suhteutettuna, mikä on linjassa myös aiempien löydösten kanssa uupumuksen ja opintojen keskeytymisen välisestä yhteydestä (Salmela-Aro, 2018, s. 25).

Onnistunutta opiskeluvuotta kuvaavissa tarinoissa vastaajat puolestaan kuvasivat tasokkaan ja personoidun opetuksen ja ohjauksen tukevan opinnoissaan pysymistä. Näissä tarinoissa oppilaitoksen koettiin tukevan opintoihin kiinnittymistä myös käytäntöjensä, kuten opintojen ryhmäytymiseen panostamisen ja harjoittelun mahdollistavan lukujärjestyksen kautta.

Tulokset terveyteen liittyvien ongelmien yhteydestä keskeyttämisaikomukseen saivat niin ikään tukea aiemmista opintojen keskeyttämistä koskevista tutkimuksista (De Ridder, Pape, Johnsen, Holmen, Westin, Bjørngaard, Dowd, 2013; Hjorth, Bilgrav, Frandsen, Overgaard, Torp-Pedersen, Nielsen & Bøggild, 2016). Terveysten liittyvät ongelmat painoutuivat aineistossa selvästi psyykkisiin terveysongelmiin kuten koettuun masentuneisuuteen ja ahdistuneisuuteen. Myös aineistossa mainituilla fyysisillä terveysongelmilla, kuten rasitusvammoilla voi olla vakavia seurauksia musiikin opiskelulle. Pahimmassa tapauksessa soittamista estävät vammat voivat johtaa opintojen keskeyttämiseen ja pakottaa opiskelijan luopumaan muusikon urastaan (Park, Guptill & Sumsion 2007).

Tutkimuksen tulosten pohjalta voidaan todeta, että muusikko-opiskelijoiden aikomuksiin keskeyttää tai jatkaa opinnoissaan vaikuttavat merkittävästi opiskelijoiden minäpystyvyyssuhteet, opintoihin liittyvien sosiaalisten suhteiden laatu, opintojen luonne sekä opiskelijoiden terveydentila.

7 POHDINTA

7.1 Yleistä pohdintaa

Tarkemmin tarkasteltuna opintojen keskeyttämisen voidaan huomata olevan monimutkainen ilmiö, jonka haittavaikutukset kuten syrjäytyminen ovat merkittävät niin yhteiskunnalle kuin keskeyttäjälle itselleenkin. Lainsäädännön tasolta opintojen keskeyttämistä onkin pyritty osaltaan vähentämään oppivelvollisuuden pidentämisen ja maksuttoman toisen asteen koulutuksen kautta.

Voidaan kuitenkin kysyä, missä määrin edellä mainitut lainsäädännölliset toimet vähentävät muita opintojen keskeyttämiseen vaikuttavia tekijöitä. Aiemman tutkimuksen (ks. Vehkasalo 2020) perusteella opintojen keskeyttämisen on todettu olevan pikemminkin seurausta jo varhaislapsuudesta asti kumuloituneista riskitekijöistä, kuten perheen matalasta sosioekonomisesta statuksesta, opintoihin liittyvästä heikosta akateemisesta suoriutumisesta sekä oppimisvaikeuksista. Näin ollen opintojen keskeyttämiseen johtava kehitys tulisi pyrkiä tunnistamaan ja katkaisemaan mahdollisimman aikaisin jo opintopolun alkuvaiheilla kiinnittämällä huomiota erityisesti riskiryhmään kuuluvien oppilaiden minäpystyvyyden ja sosiaalisten taitojen vahvistamiseen. Oikeanlaisten tukitoimien mahdollistamiseksi olisi tärkeää, että esimerkiksi lapsen tarkkaavuus- ja oppimishäiriöt kyettäisiin diagnosoimaan mahdollisimman varhain.

Viime vuosina on käyty keskustelua myös opiskelijoiden kasvavista psyykkisistä ongelmista, jotka nousivat esiin myös tässä tutkimuksessa. Voidaankin kysyä, onko mielenterveyspalveluiden kuten opintopsykologin palveluiden saavutettavuus ja tarjonta riittävällä tasolla nykyiseen tarpeeseen nähden vai olisiko opinnoissa jaksamista ja pysymistä mahdollista parantaa ohjaamalla resursseja lisää opiskelijoiden psyykkisen terveyden tukemiseen.

7.2 Eettisyyden ja luotettavuuden tarkastelu

Laadullisen tutkimuksen luotettavuus rakentuu keskeisesti tutkijan itsensä luotettavuuden pohjalle, mikä merkitsee sitä, että tutkijan on laadittava tarkka ja totuudenmukainen selostus tutkimuksen kaikista vaiheista (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 227; Eskola & Suoranta 1998, 152-153). Tutkimusprosessin läpinäkyvyyden kautta lukijan on mahdollista arvioida miten ja millä perusteilla tutkija on päätenyt tutkimuksessa tehtyihin valintoihin.

Tässä tutkimuksessa edellä mainitut vaatimukset on pyritty huomioimaan tutkimusprosessin tarkan ja totuudenmukaisen raportoinnin kautta. Olen myös pyrkinyt perustelemaan tekemäni valinnat mahdollisimman hyvin tutkimuksen joka vaiheessa. Esimerkiksi luvussa 3 olen kuvannut aineistonhankinnan vaiheita, siihen käytettyä aikaa ja olosuhteita. Samassa luvussa olen myös tuonut avoimesti esiin tutkijan positiioini liittyviä haasteita suhteessa tehtyyn tutkimukseen. Luvussa 4 olen perustellut ja kuvannut tutkimukseni menetelmällisiä valintojani sekä sisällönanalyysin vaiheittaista etenemistä aina aineiston luokitteluun asti. Luvussa 5 eli tutkimustuloksia kuvaavassa luvussa olen avannut ja perustellut tehtyjä luokitteluja lisää aineistosta poimittujen sitaattien avulla.

Hirsjärven ym. (2009) mukaan tutkimuksen validiutta voidaan edelleen tarkentaa tutkimusmenetelmien yhteiskäytöllä eli triangulaatiolla. Triangulaatiot voidaan jakaa neljään eri tyyppiin: *metodologinen triangulaatio*, *tutkijatriangulaatio*, *teoreettinen triangulaatio* sekä *aineistotriangulaatio*. (Hirsjärvi ym., 2009, s. 228.)

Tässä tutkimuksessa triangulaation käyttö rajautui teoreettiseen triangulaatioon, mikä ilmeni hyödyntäessäni aineistoni tulkinnassa useaa opintoihin kiinnittymistä ja keskeyttämistä koskevaa teoreettista näkökulmaa.

Tieteellisen tutkimuksen tekemiseen liittyy väistämättä myös eettisiä kysymyksiä, jotka tutkijan tulee ottaa huomioon tutkimusta tehdessään. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (TENK) hyviä tieteellisiä käytäntöjä koskevien ohjeiden mukaan *”Tieteellinen tutkimus voi olla eettisesti hyväksyttävää ja luotettavaa ja sen tulokset uskottavia vain, jos tutkimus on suoritettu hyvän tieteellisen käytännön edellyttämällä tavalla”*. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, s. 6–7.) Tutkijana pyrin noudattamaan TENK:n listaamia

hyviä tieteellisiä käytäntöjä koko tutkimusprosessin ajan. Tutkimuksen tekemisessä on olennaisen tärkeää välttää epärehellisyyttä koko tutkimusprosessin ajan. Olen plagioinnin välttämiseksi käyttänyt tutkimuksessani vaadittuja lähdeviittauksia aina, lainatessani muiden tekstiä.

Hirsjärven ym. (2009) mukaan tieteellisen tutkimuksen tulee perustua ihmisarvon kunnioittamiselle, mikä merkitsee, että tutkimukseen osallistumisen tulee olla aina vapaaehtoista, eikä tutkimus saa aiheuttaa vahinkoa tutkittavalle (Hirsjärvi ym. 2009, s. 25). Tutkittaville tulee antaa myös riittävän paljon informaatiota tutkimuksen tavoitteista ja luonteesta. (Eskola & Suoranta 1998, 42).

Huomioin edellä mainitut seikat omassa tutkimuksessani sekä tutkittaville sähköpostitse välitetystä tutkimukseen osallistumispyynnössä että laatimassani sähköisessä tutkimuslomakkeessa. Osallistumispyynnössä kerroin lyhyesti tutkimukseni keskeisistä tavoitteista, anonymiteetin säilyttämisestä sekä hyvän tieteellisen käytännön noudattamisesta läpi tutkimusprosessin. Sähköisen vastauslomakkeen yhteydessä tutkittaville informoitiin osallistumispyyntöön sisältyneiden asioiden lisäksi tarkemmin tutkimuksessa käytetystä tutkimusmenetelmästä sekä tutkimukseen osallistumisen vapaaehtoisuudesta. Tässä yhteydessä informoitiin myös aineiston hävittämisestä tutkimuksen valmistuttua.

Eskolan ja Suorannan mukaan tietojen käsittelyn kaksi keskeisintä osa-alueita eettisestä näkökulmasta ovat *luottamuksellisuus ja anonymiteetti* (Eskola & Suoranta, 1998, s. 43). Tässä tutkimuksessa tutkittavien anonymiteettia suojaa itsessään jo valittu aineistonkeruumenetelmä. Koska tutkimus toteutettiin eläytymismenetelmällä, ei tutkittavien laatimien vastaustenkaan voida välttämättä katsoa kuvaavan tutkittavien omia kokemuksia tai todellisia tapahtumia. Tarinoissa mahdollisesti kuvattujen todellisten tapahtumien vuoksi näin kuitenkin tarpeelliseksi poistaa tulosten yhteydessä esitetyistä lainauksista yksityiskohtia, jotka voisivat paljastaa vastaajan henkilöllisyyden. Anonymiteetin suojaamiseksi jätin myös nimeämättä oppilaitokset, joista tutkimuksen aineisto kerättiin. Tutkimuslomakkeessa ei myöskään kerätty vastaajien henkilötietoja kuten ikää, sukupuolta tai paikkakuntatietoja. Näiden toimien lisäksi päätin jättää myös tulososiossa käytetyt eläytymismenetelmäkertomukset kokonaan

nimeämättä, jotta vastaajien henkilöllisyyttä ei voitaisi selvittää sitaatteja yhdistelemällä.

7.3 Tutkimuksen rajoitukset ja jatkotutkimusehdotukset

Tutkimuksen suurimmat rajoitukset liittyvät otannan kokoon. Kuukauden aikana sähköisen tutkimuslomakkeen kautta kertyneitä vastauksia tuli vain 12, mikä on alle puolet Eskolan ja Suorannan (1998) esittämästä eläytymismenetelmän saturaatiopisteestä, joka on noin 15 vastausta yhtä kehyskertomusta kohden. Otannan rajallisuuden voidaan katsoa tuovan haasteita aineiston yleistettävyyteen.

Otantakoon rajallisuutta selittänee ainakin osittain tutkimuksen tekemisen liittyneet aikarajoitteet. Mikäli aineistonkeruulle olisi varattu enemmän aikaa, ehkäpä saturaatiopiste olisi saavutettu keräämällä aineistoa esimerkiksi useamman konservatorion opiskelijoilta.

Pienen vastaajajoukon lisäksi haasteita toi myös vastausten painottuminen selkeästi epäonnistuneesta opintovuodesta kertoviin tarinoihin. Epäonnistuneesta opintovuodesta kertovia tarinoita kertyi yhteensä kahdeksan, onnistuneesta opiskeluvuodesta kertovien tarinoiden jäädessä vain neljään. Täten voidaan olettaa, että aineistosta on saattanut jäädä pois olennaisia tekijöitä etenkin opintojen jatkamisaikeisiin vaikuttavien tekijöiden osalta.

Tässä tutkimuksessa pyrittiin selvittämään tekijöitä, jotka vaikuttavat muusikko-opiskelijoiden aikomuksiin keskeyttää tai jatkaa opintojaan. Jatkossa muusikko-opintojen keskeyttämisilmiöön olisi mahdollista syventyä lisää tutkimalla, miltä opintojen keskeyttäminen näyttää konservatorio-opettajien tai opinto-ohjaajien näkökulmasta. Tämänkaltaisella tutkimuksella voitaisiin mahdollisesti selvittää, missä määrin opettajien ja opinto-ohjaajien näkemykset keskeyttämisen syistä eroavat opiskelijoiden näkemyksistä ja kartoittaa, missä määrin opetus- ja ohjaushenkilöstö tunnistaa opiskelijoiden itsensä nimeämiä syitä opintojen keskeyttämiselle.

Tutkimuksen kvalitatiivinen ote ei myöskään tarjonnut mahdollisuuksia selvittää tarkemmin sisällönanalyysin pohjalta muodostettujen yläluokkien keskinäisiä vuorovaikutussuhteita. Yläluokkien välisiä yhteyksiä voitaisiin jatkossa pyrkiä valottamaan tarkemmin kvantitatiivisen tutkimuksen menetelmin.

LÄHTEET

- Aho, S. & Mäkiaho, A. (2014). Toisen asteen koulutuksen läpäisy ja keskeyttäminen. Vuosina 2001 ja 2006 toisen asteen opinnot aloittaneiden seurantatutkimus. *Opetushallitus, raportit ja selvitykset* 2014:8. Opetushallitus.
- Baars, M., Bijvank, M., Tonnaer, G., & Jolles, J. (2015). Self-report measures of executive functioning are a determinant of academic performance in first-year students at a university of applied science. *Frontiers in Psychology*, 6, 1131–1131.
- Bandura A. Toward a Psychology of Human Agency. *Perspectives on Psychological Science*. 2006;1(2):164-180.
- Bosma, H., Theunissen, M., Verdonk, P., & Feron, F. (2014). Low control beliefs in relation to school dropout and poor health. Findings from the SIO DO case-control study. *BMC Public Health*, 14 (1), 1237–1237.
- Coates, H. (2007). A model of online and general campus-based student engagement. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 32(2), 121–141.
- Cornell, D., Huang, F., Gregory, A., & Xitao Fan. (2013). Perceived Prevalence of Teasing and Bullying Predicts High School Dropout Rates. *Journal of Educational Psychology*, 105(1), 138–149.
- David J. Sternbach. (2008). Stress in the Lives of Music Students. *Music Educators Journal*, 94(3), 42–48.
- De Ridder, K., Pape, K., Johnsen, R., Holmen, T., Westin, S., & Bjørngaard, J. (2013). Adolescent health and high school dropout: a prospective cohort study of 9000 Norwegian adolescents (the Young-HUNT). *PLoS One*, 8(9), e74954–e74954.

- Deci, E., & Ryan, R. (2000). The “What” and “Why” of Goal Pursuits: Human Needs and the Self-Determination of Behavior. *Psychological Inquiry*, 11(4), 227–268.
- Eskola, J. & Suoranta, J. (1998). *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*. Tampere: Vastapaino.
- Eurostat, & European Commission (2009). *Key figures on Europe - 2009 edition*. s. (68–69). Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities. Haettu osoitteesta: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3930297/5963138/KS-EI-08-001-EN.PDF>
- Fishbein, M., Middlestadt, S. E., Ottati, V., Straus, S. & Ellis, A. (1988). Medical Problems Among ICSOM Musicians: Overview of a National Survey. *Medical Problems of Performing Artists* 3 (1), 1–8.
- Frostad, P., Pijl, S., & Mjaavatn, P. (2015). Losing All Interest in School: Social Participation as a Predictor of the Intention to Leave Upper Secondary School Early. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 59(1), 110–122.
- Hansen, J., & Toso, S. (2007). Gifted Dropouts: Personality, Family, Social, and School Factors. *Gifted Child Today Magazine*, 30(4), 30–41.
- Hirsjärvi, S., Remes, P., & Sajavaara, P. (2009). *Tutki ja kirjoita* (15. uud. p.). Helsinki: Tammi.
- Hjorth, C., Bilgrav, L., Frandsen, L., Overgaard, C., Torp-Pedersen, C., Nielsen, B., & Bøggild, H. (2016). Mental health and school dropout across educational levels and genders: a 4.8-year follow-up study. *BMC Public Health*, 16(1), 976–976.
- Keltikangas-Järvinen, L. (2017). *Hyvä itsetunto*. Helsinki: Werner Söderström osakeyhtiö.
- Kindermann, T. (2007). Effects of Naturally Existing Peer Groups on Changes in Academic Engagement in a Cohort of Sixth Graders. *Child Development*, 78(4), 1186–1203.
- Knouse, L., Feldman, G., & Blevins, E. (2014). Executive functioning difficulties as predictors of academic performance: Examining the role of grade goals. *Learning and Individual Differences*, 36, 19–26.

- Korhonen, V. (2014). *Korkeakouluopintoihin kiinnittyminen yksilöllisen ja yhteisöllisen prosessin yhteisvaikutuksena*. Teoksessa S. Pihlajaniemi., T. Villa, E. Lavikainen. & L. Valkeasuo, (toim.) *Oppia ikä kaikki: Kouluttautumisen edellytykset eri elämänvaiheissa*. Opiskelun ja koulutuksen tutkimussäätiö Otus.
- Korhonen, V. & Rautapuro, V. (2011). *Yliopisto-opintojen keskeyttämisriski ja opintoihin kiinnittymisen ongelmat*. Teoksessa M. Mäkinen, V. Korhonen, J. Annala, P. Kalli, P. Svärd & V-M. Värri (toim.), *Korkeajännityksiä: kohti osallisuutta luovaa korkeakoulutusta* (s. 36–58). Tampere University press.
- Korhonen, V., & Toom, A. (2017). *Opintoihin kiinnittymisen ja hyvinvoinnin yhteyksien tunnistaminen sekä pedagogisen hyvinvoinnin tukeminen korkeakoulun opetusyhteisössä. Opintoihin kiinnittymisen ja hyvinvoinnin yhteyksien tunnistaminen sekä pedagogisen hyvinvoinnin tukeminen korkeakoulun opetusyhteisössä*. Tampere University Press.
- Kouvo, A., Stenström, M-L., Virolainen, M. & Vuorinen-Lampila, P. (2011). *Opintopoluilta opintourille: Katsaus tutkimukseen*. Jyväskylän yliopisto, Koulutuksen tutkimuslaitos.
- Kreutz, G., Ginsborg, J. & Williamon, A. (2008). Music Students' Health Problems and Health-promoting Behaviours. *Medical Problems of Performing Artists* 23 (3), 3–11.
- Laki musiikkioppilaitoksista, 516/1995, 3 §. Viitattu 12.1.2021
- Lamb, S. & Markussen, E. (2011). *School dropout and completion: An International Perspective*. Teoksessa S. Lamb, E. Markussen, R. Teese, J. Polesel & N. Sandberg (toim.), *School Dropout and Completion: International Comparative Studies in Theory and Policy* (s. 1–16). Springer Netherlands.
- Lähteenoja, S. (2010). *Uusien opiskelijoiden integroituminen yliopistoon. Sosiaalipsykologinen näkökulma*. Helsingin yliopisto, sosiaalipsykologian laitos. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-10-6086-1>
- Mäenpää, T., Wallin, A., & Eskola, J. (2017). *Eläytymismenetelmä 2017*. Tampere: Tampere University Press.

- Nikanto, I., & Eskola, J. (2018). *Näin käytät eläytymismenetelmää: Hyvät käytännöt ja kiperät kysymykset*. Teoksessa J. Eskola, I. Nikanto & S. Virtanen (toim.), *Aikamme kasvatus: vain muutos on pysyvää?*. (s. 385–397). Tampere University Press.
- Noona Kiuru, Eija Pakarinen, Kati Vasalampi, Gintautas Silinskas, Kaisa Aunola, Anna-Maija Poikkeus, Riitta-Leena Metsäpelto, Marja-Kristiina Lerkkanen, & Jari-Erik Nurmi. (2014). Task-Focused Behavior Mediates the Associations Between Supportive Interpersonal Environments and Students' Academic Performance. *Psychological Science*, 25(4), 1018–1024.
- Opintopolku. (31.1.2021). Haettu osoitteesta <https://eperusteet.opintopolku.fi/eperusteet-service/api/dokumentit/6973730>
- Oppivelvollisuuslaki, 1214/2020. Viitattu 8.2.2021.
- Park, A., Guptill, C. & Sumsion, T. (2007). Why Music Majors Pursue Music Despite the Risk of Playing-related Injuries. *Medical Problems of Performing Artists* 22(3), 89–96.
- Rantanen, E. & Vehviläinen, J. (2007). Kannattavaa opiskelua? – opintojen keskeyttäminen ammatillisissa oppilaitoksissa. Opetushallitus.
- Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. (2009). *Menetelmäopetuksen tietovaranto KvaliMOTV: kvalitatiivisten menetelmien verkko-oppikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Haettu osoitteesta: <https://www.fsd.tuni.fi/fi/tietoarkisto/julkaisut/kvalimotv.pdf>
- Samuel, R., Burger, K., Graham, S. & Kendeou, P. (2020). Negative Life Events, Self-Efficacy, and Social Support: Risk and Protective Factors for School Dropout Intentions and Dropout. *Journal of Educational Psychology*, 112(5), 973–986.
- Schneider, E., & Chesky, K. (2011). Social support and performance anxiety of college music students. *Medical Problems of Performing Artists*, 26(3), 157–163.

- Teasley, M. L. & Buchanan, E. M. (2016). When Music Goes up in Flames: The Impact of Advising on Music Major Burnout. *NACADA Journal*, 36 (1), 43–53.
- Tinto, V. (1975). Dropout from Higher Education: A Theoretical Synthesis of Recent Research. *Review of Educational Research*, 45(1), 89–125.
- Tuomi, J., & Sarajärvi, A. (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2012). *Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen epäilyjen käsitleminen*.
http://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/HTK_ohje_2012.pdf
- Varto, J. (1992). *Laadullisen tutkimuksen metodologia*. Helsinki: Kirjayhtymä.
- Vehkasalo, V. (2020). Dropout prevention in vocational education: Evidence from Finnish register data. *NordYrk*, 10(2), (s. 81–105).

TAULUKKO 4. Opintojen keskeyttämisriskiä lisäävät tekijät

Alaluokka	Yläluokka
Epäonnistumisen kokemus Heikko itsetunto Heikon kompetenssin kokemus Sopeutumisvaikeudet	Minäpystyvyys
Ihmissuhdehaasteet Ulkopuolisuuden tunne Ryhmäytymisen haasteet Sosiaalisen tuen puuttuminen	Sosiaaliset suhteet
Kuormittavat käytännöt Opetuksen puutteet Ohjauksen puutteet Yhteistoiminnallisuuden puuttuminen	Opintojen luonne
Psyykkinen terveys Fyysinen terveys Toiminnanohjauksen ongelmat	Terveys

TAULUKKO 5. Opinnoissa pysymistä tukevat tekijät

Alaluokka	Yläluokka
Itsetuntemus Motivaatio Kehittymisen kokemus Hyvä itsetunto	Minäpystyvyys
Sosiaalinen tuki Kuulumisen tunne	Sosiaaliset suhteet
Palaute Opetuksen taso Yhteistoiminnalliset käytännöt Ohjaus Harjoittelun mahdollistaminen	Opintojen luonne

Sähköinen tutkimuslomake

Ollako vai eikö olla muusikko?

Tervetuloa vastaamaan kandidaatintutkielmaani!

Tutkielmassani pyrin selvittämään, mitkä tekijät saavat muusikko-opiskelijat harkitsemaan opintojensa keskeyttämistä sekä toisaalta myös sitä, mitkä tekijät tukevat opinnoissa pysymistä.

Tutkielmassani aihetta käsitellään opiskelijan näkökulmasta. Tarvitsen aineistooni teidän – muusikon ammattiopintoja suorittavien opiskelijoiden vastauksia, sillä uskon teidän omakohtaisten kokemustenne antavan parhaimman kyvyn kuvailla, mitä muusikko-opintojen arki voi parhaimmillaan tai pahimmillaan olla.

Tämän tutkielman aineisto kerätään eläytymismenetelmällä, jossa vastaajat kirjoittavat lyhyen tarinan tutkijan laatiman johdannon pohjalta. Tarkoituksena on eläytyä annettuun tilanteeseen, joten kirjoitettu tarina saa olla myös kuvitteellinen, eikä se välttämättä edusta vastaajan omia mielipiteitä. Vastauksen ei myöskään tarvitse olla harkittu, vaan sen saa kirjoittaa intuitiivisesti.

Jos sukunimesi alkaa kirjaimilla A-L, vastaa kohtaan 1. Jos sukunimesi alkaa kirjaimilla M-O, vastaa kohtaan 2.

Huom! Vastaa vain yhteen kohtaan.

Tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista. Vastaamalla lomakkeeseen sitoudut samalla tutkimukseen osallistumiseen. Tutkimuslomakkeeseen vastaaminen on anonyymia. Aineisto hävitetään tutkimuksen valmistuttua. Tutkimus noudattaa koko tutkimusprosessin ajan hyvää tieteellistä käytäntöä.

Lisätietoja tutkielmastani: Lauri Uusikylä, lauri.uusikyla@tuni.fi

...

1. Kuvittele, että olet toisen vuoden muusikko-opiskelija. Ensimmäinen opintovuotesi oli onnistunut ja mieluisa. Opiskelumotivaatiosi lisääntyi ja haluat jatkaa opintojasi. Kirjoita tarina siitä, mitä ensimmäisenä opiskeluvuonna tapahtui.

Kirjoita vastaus

2. Kuvittele, että olet toisen vuoden muusikko-opiskelija. Ensimmäisen opintovuotesi oli epäonnistunut ja kurja. Opiskelumotivaatiosi hiipui ja haluat keskeyttää opintosi. Kirjoita tarina siitä, mitä ensimmäisenä opiskeluvuonna tapahtui.

Kirjoita vastaus

Lähetä